

l'ermita de Sant Francisco, després de la segona fase de les obres. FOTO: JOAN REVILLAS

Terra Alta

La Fatarella restaura l'ermita de San Francisco

Acaba la segona fase de les obres, amb el sanejament dels revestiments exteriors i la recuperació d'elements com el rellotge de sol

REDACCIÓ
LA FATARELLA

La Fatarella ha enllestit la segona fase de conservació i restauració de l'ermita de Sant Francisco, situada a uns 12 quilòmetres de la població. L'actuació ha permès sanejar els revestiments exteriors de la construcció, amb l'eliminació del morter de ciment portland de les parts baixes dels paraments verticals, per revertir les actuacions «inapropiades» portades a terme en les darreres dècades del segle XX, en les diverses façanes exteriors tant de l'ermita com de la casa del majoral.

El promotor de l'obra ha estat la Comissió d'Obres de l'Ermita de Sant Francisco, emparada sota el paraigua de la Parròquia de sant Andreu de la Fatarella i el Bisbat de Tortosa, amb la col·laboració de l'Ajuntament de la Fatarella. El cost total d'aquesta segona fase d'obres ha ascendit a l'import de 42.041,96€ (IVA inclòs) que s'ha sufragat a través de diverses subvencions concedides per l'Ajuntament, el Departament de Cultura de la Generalitat i la Diputació de Tarragona. L'empresa local encarregada de les obres ha estat Construccions Terra Alta, sota direcció de l'arquitecte Bernat Humbert Navarro.

Pel que fa a façana principal de l'ermita, s'han reomplert les pèrdues puntuals de morter entre

carreus. De manera paral·lela, a la façana lateral i la del darrera s'han sanejat les pèrdues dels revestiments de morter de calç i s'han pintat amb dues capes de pintura mineral al silicat d'un color similar a l'existent. A més, s'ha consolidat el ràfec de les façanes principal i del darrera de l'ermita. A banda d'això, en les dues obertures presents en l'espai comprès

Apunt històric Construcció del segle XVIII

● Declarada Bé Cultural d'Interès Local, l'ermita s'acabà d'erigir l'any 1700 mentre que la casa del majoral ho fa l'any 1739. Des de llavors acull peregrinacions de rogatives «enfront d'una necessitat greu o molt greu per tal de demanar a Déu salut per hom i aigua pels conreus previ consens de les autoritats civils i religioses».

entre la coberta i les voltes de la façana lateral de l'ermita a tocar del camí s'han instal·lat dues reixes d'entramat d'acer antiocells per tal d'impedir la presència de restes orgàniques.

A la casa del majoral s'ha mirat de conservar tot l'arrebossat de morter de calç que es trobava ben

fixat sobre la paret de maçoneria. Després en les parts on hi havia presents pedres a la vista, aquestes s'han mirat de conservar duent a terme un rejuntat amb l'ús del mínim morter de calç possible, d'un color similar a l'existent. A més, s'han canviat les llindes metàl·liques de tres de les finestres de la façana lateral de la casa del majoral per altres dues de fusta de pi i una de fusta d'olivera donades per ca Monet i ca Gatano de Gironès, respectivament. També s'han substituït dues llindes de les finestres de la façana del darrera de la casa del majoral per dues altres de fusta de carrasca donades per Roser de ca Rafel, segons detallen des de la Comissió.

Així mateix, s'han reparat les diverses esquerdes i fissures presents en els diversos paraments verticals exteriors d'ambdós edificis.

A les quatre finestres de la façana lateral de la planta baixa i a dues de la façana de darrera de la casa del majoral s'hi ha col·locat uns reixats de barrots verticals de ferro forjat, mentre que també s'ha substituït la resta per elements nous però idèntics als que hi havia anteriorment.

Per últim, s'ha reparat el rellotge de sol de la façana principal de l'ermita i també se'n ha instal·lat un altre de nou a la façana lateral de la casa del majoral.